

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Septimu[m] e[st] signu[m] realis expositionis

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

sa cōprehensione Fo. XXVII

tanto magis ostendit sui cordis dulcedinem.
Septimū est signū realis
 expositiois. qz vitz paliter seipm exponit
 comprehendendū pgens obuiā psecutorib
 bus r pditor:em suū amicitibz osculādo
 vt postea dicemus. Dicit igit discipul su
 is. Surgite eamūs. i. obuiāz iude/ r suis
 complicibz in q̄ ostendit desiderū ad n̄z sa
 lutē. Ecce (inqr) appropinq̄ q̄ me tradet.
 Et his igit supradictis signis euident ap
 parer q̄ voluntarie seipm p nobis obtulit
 p̄ssim⁹ iesus. Ans. q̄ p̄mptus bone iesu
 fuit spūs tuus ad passionē euident ostēdi
 sti. Hec itaqz p̄sideremus r illū quē nobis
 ostendit amozē: in nobis sentiam⁹. Hoc igit
 sentite in vobis qd r in ch̄zo iesu.

Secunda est p̄sideratio inuiose
 comp̄hensionis. quō vitz inuiose
 ofe comp̄hensus est dñs iesus a
 ministris iniquitatibz. Hanc autē comp̄hensio
 nem multū inuiosam fuisse declarant se
 ptem opera.

Primū est opus maliciose conuentiois.

Secūdu est opus pditiose traditionis.

Tertiu est p̄uiose allocutionis.

Quartū est amozose miseratiois.

Quintū est fructuose instructionis.

Sextū est opus r̄gorose ligatiois.

Septimū est impetuose deductionis.

Primū est opus malicio
 se conuentiois. qz vitz conuenerūt mal
 ciose in locū illū (vbi ch̄ristus erat) mlti ar
 mati ministri diaboli. Nam d̄: Joā. xviij.
 Judas q̄ cum accepiss̄ cohortēz a ponti
 ficibz r p̄bariseis ministro: venit illuc cū
 laternis r facibz r armis. Vide bñ suam
 maliciā. Judas em postq̄ tractauerat p
 ditionem cum principibz q̄rebat oportuni
 tatē quō sine turbaz tumultu traderet eū
 Et tō voluit eū in secreto inuenire r de no
 te. Et ne ppter subitū concursū turba
 rum possēt eripi de manibz suis: tō se mu
 niuit ministris armatis r laternis r faci
 bus. Job. xv. Tetendit aduersus deū ma
 num suā. V̄ vere magna iniuria vt sic con
 uenirent ministri diaboli cum factibz et ar
 mis p̄ dñm maiestatis/ superbi r iniq̄ ad
 uersus dñm pietatis r fontē humilitatis

Secūdu est opus pditiose

traditionis. quō vitz pditorie tradidit eū
 iudas p osculū. Dederat em ministris su
 gnū dicens Quicūqz osculatus fuero: tpe
 est: tenete eū: fm glo. ne loco ch̄i caperent
 iacobū minozē q̄ ch̄risto: filis erat in facie.
 Accedēs q̄ ille nequā r dñm sub dolo sa
 lutans ait. Aue rabbi. Et osculatus ē eū.
 Iuda q̄ durus es quē dñi beniuolētia
 non potuit emollire. V̄ q̄ grauis iniuria
 vt suus iniquus cū amicitie signo pderet
 cū benignū dñm suū r os suū fedissimū au
 deret applicare oī sacratissimo p̄ssimū iesu.
 Iesus autē ait illi. Amice ad quid veni
 sti. q. d. fm aliq̄s. Amicitia ostēdis signo:
 r pditionem agis de facto. Et fm alios
 dicendū est r melius q̄ ita p modū dulce
 didis r admiratiois lobuebat. q. d. Iuda
 da si scires finē q̄ quē ex hoc puenies: for
 te a tua malicia desisteres. Et rursus ait.
 Iuda osculo filium hois tradis. Ch̄risto
 propriū nomen ponit qd magis est volē
 tis r reuocantis: q̄ puocatis ad irā. Sem
 p em ex nimia charitate sua ipm retrahē
 re volebat. Unde tribz modis tentauit do
 min⁹ eū retrahere. Primo pudoris cō
 fusione qm in cena dicit. In v̄m me tra
 diturus est. Secūdo timoris concussione
 p cōminationē supplicij cū dicit. Ne hoī il
 li p quē filius homis tradet. Bonū erat
 illi: si natus non fuisset hō ille. Tertio
 amoris exhibitione: cū eū ad mensam suā
 recepit r eius pedes lauit. Et nunc cū euz
 amicū vocat dicens. Amice ad quid veni
 sti. q. d. Iuda amice mi quem ego Alexi
 que ad apostolatū vocauit/ cui familiarem
 me dedi/ cuius pedes lauit: osculo me tra
 dis. Cur ista cōtra me facis? O amice mi
 iuda cui si ad p̄nam redire volueris veniā
 sum p̄stare paratus. Cur me dederis inquis:
 Cur a p̄posito tuo malo animū tuū nō re
 uocas? V̄ benigna inuitatio. Op̄anda di
 lectio. Amice conuertere ad me. V̄ ne despe
 res qm hec passio ē opus mie r charitatis
 Amice (inqr) ad quid venisti. Nī aq̄ reconci
 liationē: iam es amicus: si ad infidelē pdi
 tionem: ad quid venisti? V̄ vere mansue
 tissimū atqz benignū dñm dñm q̄ licz de
 leret de iniuria quam sibi iudas faciebat:
 multo tñ magis affligebat de damnatioe
 eius. Sic se debent h̄re prelari: circa petō
 res reuocandos quē admodū dñs erga tu

